

DR. ABONYI LAJOS

1900–1978

Állatorvosdoktor, a poliklinika vezetője (1934–1936), majd 30 éven (1927–1957) át az állatkert állatorvosa is; a toxikológia első hazai megteremtője, elismert kinológusként a kuvasz kutyafajta standardizálója.

Abonyi Lajos 1900. július 18-án született Földeákon (Csanád vármegye), szülei kilencedik gyermekeként. Atyja gazdatiszt és állatorvos volt, 20 évvel idősebb bátyja, Abonyi Sándor doktor pedig szintén az Állatorvosi Főiskolán tanított. A családi példa és a gyermekkorban kialakult állatszeretet Abonyi Lajost a Makón megszerzett érettségi bizonyítvány birtokában szinte törvényszerűen irányította a M. kir. Állatorvosi Főiskolára, ahol 1925 februárjában állították ki oklevelét, 1929-ben pedig megszerezte az állatorvos-doktori címet is. A főiskolát elvégezve a belorvostani klinikán Marek József professzor mellett dolgozott, előbb gyakornokként, majd mint tanársegéd, később adjunktus. Ugyanakkor a belgyógyászati ambulatórium és poliklinikán Raitsits Emil közvetlen munkatársa is volt, akitől utódként átvette a poliklinika vezetését. Abonyi Lajos jól sáfárkodott a Marek és Raitsits tanárok mellett gyarapított, igen széles körű szaktudásával. Már 1927-től állatkerti munkaterületen is dolgozott, majd Raitsits Emil 1934-ben bekövetkezett halála után, rövid megszakításokkal, közel 40 éven át nagyrészt önállóan látta el a Fővárosi Állat- és Növénykert állatorvosi teendőit is.

Abonyi 1936-ban vált meg a poliklinikától, és rövid idejű állami szolgálat után 1938-tól a Chinoin Gyógyszer- és Vegyészeti Termékek Gyára Rt. szolgálatába lépett, ahol eleinte az inzulintermelésben dolgozott.

1949-ben a földművelésügyi miniszter rendeletben előírta, hogy az Országos Állategészségügyi Intézet ellenőrizze a hazánkban forgalomba kerülő állatgyógyászati termékeket, így – mint e munkaterületen jártas állatorvos szakértő – átkerült a Chinoinból az Országos Állategészségügyi Intézetbe, ahol őt bízták meg a kémiai osztály megszervezésével és vezetésével.

1961-ben nyugdíjba ment, azonban utána még 16 évet tevékenykedett szellemi erői teljes birtokában a Chinoin mezőgazdasági és állatgyógyászati főosztályán nyugdíjas munkatársként. A vadállatok iránti szeretet mellett kialakult benne az ember egyik legősibb háziállata, a kutya iránti érdeklődés és vonzalom. Több mint ötven esztendeig foglalkozott kinológiával; főként a magyar kutyafajták hazai és külföldi népszerűsítése érdekében tevékenykedett jelentősen. A kuvasz első szakszerű leírója, standardizálója volt (1935). Könyveivel és közleményeivel részt vállalt a hazai kinológiai szakirodalom megteremtésében, és aktív munkatársa, szerkesztőbizottsági tagja volt *A kutya* című folyóiratnak. Mindezek alapján méltán kapta meg a MEOE (Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesülete) babérkoszorús jelvényét.

Helyes felismerésének és jó gyakorlati érzékének volt köszönhető, hogy az Országos Állategészségügyi Intézet kémiai osztálya rövidesen toxikológiai és gyógyszerellenőrző osztály néven működött.

Abonyi Lajos kiváló gyakorlati érzékű, manuális készségű, jó szervezőképességű, vezető adottságú, nyitott egyéniség volt. Imponáló szaktudása, csendes, közvetlen, segítőkész udvariassága méltó elismerést váltott ki munkatársaiból.

1978. április 10-én halt meg.

Irodalom

Szent-Iványi Miklós: Abonyi Lajos dr. 1900–1978. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1978. 33. 8–9. 633.